

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Duca Ion împotriva Consiliului municipal Chișinău privind contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 iulie 2015,

c o n s t a t ă

La 23 martie 2015, Duca Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău privind contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 29 ianuarie 2015 s-a adresat la Direcția privatizare a fondului de locuințe a Consiliului municipal Chișinău cu o cerere prin care a solicitat emiteria unei hotărîri de privatizare a apartamentului nr. 37 din str. Ion Creangă 1, com. Dobrogea, mun. Chișinău.

Prin hotărîrea nr. 395 din 13 februarie 2015, Consiliul municipal Chișinău a refuzat privatizarea apartamentului nominalizat, această hotărîre fiindu-i comunicată la 27 februarie 2015.

Menționează că, hotărîrea contestată a fost motivată prin faptul că conform ordinului de repartitie nr. 119 din 17 martie 2007 și deciziei nr. 10/5 din 14 decembrie 2004 a Consiliului orașenesc Sîngera, apartamentul nr. 37 din str. Ion Creangă 1, com. Dobrogea i-a fost repartizat temporar, pe perioada activității în cadrul gimnaziului din localitate.

Susține reclamantul că, apartamentul în care locuiește nu este locuință de serviciu, iar funcția pe care a deținut-o la data repartizării acestui spațiului locativ - antrenor al secțiilor sportive din gimnaziul nr. 66 din or. Sîngera, nu face parte din lista categoriilor de lucrători cărora li se pot repartiza locuințe de serviciu, fapt care nu îndreptățește pîrîtul să respingă cererea de privatizare.

A mai indicat reclamantul că, la 11 septembrie 2012 a solicitat ÎS „Cadastru” să elibereze planul apartamentului în vederea prezentării acestuia la comisia de privatizare, însă această cerere i-a fost respinsă, fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată. Astfel, prin hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 04 iunie 2013, ÎS „Cadastru” a fost obligată să execute comanda nr. 0101/12/34452 din 11.09.2012 privind elaborarea planului încăperii pentru privatizarea apartamentului, această hotărîre fiind executată doar la 17 octombrie 2014, motiv pentru care nu a putut beneficia de dreptul la privatizarea locuinței sale pînă la operarea modificărilor în Legea privind privatizarea fondului de locuințe.

Consideră că, prin refuzul neîntemeiat de a-i permite privatizarea locuinței, pîrîtul l-a prejudiciat moral.

Solicită, anularea hotărîrii Comisiei de privatizare a fondului locativ a Consiliului municipal Chișinău nr. 395 din 13 februarie 2015, obligarea adoptării hotărîrii privind permiterea privatizării apartamentului nr. 37 din str. Ion Creangă 1, com. Dobrogea, mun. Chișinău, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 16 iulie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea hotărîrii Comisiei de privatizare a fondului locativ a Consiliului municipal Chișinău nr. 395 din 13 februarie 2015 privind refuzul de a privatiza apartamentului nr. 37 din str. Ion Creangă 1, com. Dobrogea, mun. Chișinău, cu obligarea Comisiei de privatizare a fondului locativ a Consiliului municipal Chișinău să adopte o hotărîre privind permiterea privatizării apartamentului nr. 37 din str. Ion Creangă 1, com. Dobrogea, mun. Chișinău. În rest, cerințele privind repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Consiliul municipal Chișinău a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărîrea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 16 iulie 2015.

La 19 februarie 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, precum și nu au fost apreciate corespunzător toate circumstanțele pricinii.

Susține că, din conținutul prevederilor art. 5 alin. (2) al Legii privatizării fondului de locuințe, locuințele de serviciu nu pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată, iar instanțele de judecată eronat au apreciat acest fapt.

În opinia recurentului, hotărârea contestată a fost adoptată cu respectarea tuturor rigorilor impuse de lege și nici unul din actele care au stat la baza adoptării acesteia nu au fost contestate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi